

— Συνοπτικά ἀξιωμανημόνευτα συμβεβηκότα τοῦ Ῥωσσοτουρικοῦ πολέμου τῶν ἐτῶν 1769 καὶ 1770. (ἐκ τῆς γαλλικῆς).

— Ἱστορία Στεφάνου τοῦ Μικροῦ, τοῦ τρίτου ψευδοπέτρου αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας. (ὁμοίως ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

— Θεολογία ἀστρονομικῆ, ἥτοι ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως καὶ τῶν προσόντων τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς ἐρεύνης καὶ περιγραφῆς τῶν οὐρανῶν. (ὁμοίως).

— Ἱστορία χρονολογικῆ τῶν Παπῶν ἀπὸ τοῦ ἀποστόλου Πέτρου μέχρι Πίου τοῦ ἐ. (ἐκ τῆς γερμανικῆς).

— Ἐλευθερίου τινος καὶ ἀπροσωπολήπτου Οὐγγρου διάγνωσις τοῦ ζητήματος περὶ τοῦ: Εἰς τίνα ὑπόληψιν πρέπει νὰ ᾖται οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, μεταξὺ τῶν ἐκεῖ κατοικοῦσῶν λοιπῶν γενεῶν, καὶ τίνα συνάφειαν ἔχουσι μετὰ τῶν Σέρβων· (ὁμοίως ἐκ τοῦ γερμανικοῦ μετὰ πλείστων ὑποσημειώσεων).

— Διατριβὴ περὶ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ ἐτέρων τινῶν γλωσσῶν, συγγραφείσα οὐγγριστὶ παρὰ Ἰωσήφ Καψάλη

— Πολιτικὴ κατάστασις τῆς Οὐγγαρίας (ἐκ τῆς οὐγγρικῆς).

— Διάλογοι οὐγγρικοὶ, καὶ ἀπλοελληνικοί.

Ἐἶχεν ὁ Γεώργιος ἀδελφόν, ἐπίσης λόγιον, τὸν Κωνσταντῖνον Ἰωάννου Ζαβίραν, ὃς τῷ 1787 ἐν Πέστη διατριβῶν ἐδαπάνησε καὶ ἐπεμείληθ' τὴν ἔκδοσιν δύο συγγραμμάτων τοῦ ἀδελφοῦ του.

Ἰωάννης Ῥίζος (').

Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐν τῇ πατρίδι παιδευθεὶς τὰ ἐγκύκλια μετέβη εἰς Εὐρώπην, ἔνθα ἀνηγορεύθη ἰατροφιλόσοφος. Ἀπέθανε περὶ τὰ τέλη τοῦ 18^{ου} αἰῶνος. Περὶ τοῦτου λέγει ὁ ἐν 1792 ἔκδοῦς τὴν Βοσπορομαχίαν τοῦ Μομάρς Κήρυκος ὁ Χαιρέτης. « ἄνθρωπος εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐμπειρίαν καὶ ἐπιστήμην οὐδενὸς δεύτερος, εἰς τὴν εἰλικρίνειαν δὲ τοῦ ἤθους, εἰς τὴν καθαρότητα πάντων ὑπέροχος. Ἄνθρωπον τὸν ὁποῖον ἔκλασαν στερηθέντες οἱ ὁμογενεῖς, καὶ τοσοῦτον ἐλυπήθησαν θανόντα, ὅσον ζῶντα ἐθαύμασαν καὶ ἐτίμησαν καὶ αὐτοὶ οἱ Εὐρωπαῖοι. Ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου ἔνδοξον ἐνθύμησιν ἄφησε γραμμένην ὁ σοφὸς Πιβάτης εἰς τὸ πολυμαθὲς καὶ πάνσοφον λεξικόν, τὸ ἐκδοθὲν εἰς Βενετίαν κηρύττωντάς τον ὡς εὐρέτην τῆς Ποσειδονίου μηχανῆς, μὲ τιμὴν μεγάλην τοῦ γένους μας. Καὶ ἄνθρωπος εἰς ἓνα λόγον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸν θάνατον ὁ τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Ἀγγλοβρεττανικῆς βασιλείας, ὁ ἐξοχώτατος Πόρτερ ἔφθασε νὰ εἰπῇ μεγάλη τῇ φωνῇ οὕτως: « ἔστερήθημεν ἓνα ὑποκείμενον, τοῦ ὁποίου χρόνοι πολλοὶ πρέπει

(') Ἐπωνομάζετο Μανές.